

УДК 612:613.6

ЗМІНА ДЕЯКИХ ФІЗІОЛОГІЧНИХ ФУНКІЙ У АКВАЛАНГІСТІВ-БУРИЛЬНИКІВ

С. О. Гуляр, П. М. Казаков, Ю. М. Барац, В. І. Песок,
А. О. Іванін, В. Г. Руденко

Відділ фізіології праці Донецького інституту гігієни праці і професійних захворювань

Освоєння океану можна розглядати як новий самостійний напрям у загальній трудовій діяльності людини. У зв'язку з цим важливу роль у підводних дослідженнях повинні відігравати фізіологія і гігієна праці, які визначають вплив на організм людини незвичайних умов при трудовій діяльності під водою. Наукова організація праці та її регламентація виявляються неможливими без урахування зрушень, що розвиваються в організмі в процесі трудової діяльності, а також без аналізу умов виробничого середовища, в якому провадиться робота.

Існуючі відомості про проведення геологічних бурильних робіт у підводних умовах дуже обмежені. Монтаж механізмів підводної бурильної установки виконувався аквалангістами «Преконтиненту-3» на глибині близько 100 м (1965), двома англійськими водолазами на глибині близько 200 м (1967) [12]. Деякі геологічні роботи провадились аквалангістами «Сілаб-2» [11]. Зрушения у стані організму людей, які виконували роботи, не були вивчені. Тепер є окремі дослідження, присвячені вивчення стану водолазів і аквалангістів у воді [3, 4, 8, 14, 15]. Однак вони не вирішують багатьох питань фізіології і гігієни праці під водою. Тому виникла необхідність вивчення стану організму при виконанні різних робіт аквалангістами під водою.

Ми вивчали стан фізіологічних функцій (дихання, кровообігу, енерговитрати) у аквалангістів-операторів підводної бурильної установки для складання попередніх рекомендацій про раціональну організацію і регламентацію їх праці.

Бурильна установка знаходилась на глибині 6 м, всі маніпуляції по її обслуговуванню виконувались одним-двоюма аквалангістами. Температура води на цій глибині коливалась у межах 19—21°C, видимість становила 7—9 м. Температура повітря на поверхні 24—27°C. З бурильною установкою підтримувався двосторонній телефонний зв'язок. Дії бурильників транслювались передавальною телекамерою на пульт управління.

Обслідувано вісім здорових чоловіків віком від 19 до 30 років, які виконували такий комплекс робіт: включення і виключення механізмів, зміна штанг, вилучення проб ґрунту, розчистка майданчика для буріння (відбійним молотком, ломиком), з'єднання і роз'єднання шлангів, труб тощо. У такому обсягу навантаження виконувалось на поверхні і в підводних умовах одними й тими ж особами у різні дні. Під водою аквалангісти були одягнені в гідрокостюми «Садко».

Для оцінки стану фізіологічних функцій у аквалангістів під час трудової діяльності визначали такі параметри: частоту пульсу пальпаторно, частоту дихання, хвилинний об'єм дихання, споживання кисню, виділення вуглекислого газу, енергетичні витрати організму за методом Холдена — Дугласа, температуру порожнини рота ртутним термометром, силу м'язів і час їх витривалості до статичного навантаження за методом Е. В. Подоби (1960). Частоту дихання протягом усього досліду реєстрували дистанційно на поверхні самописцем Н-372 за допомогою вугільного датчика. Хвилинний об'єм дихання V_{m} визначали принципально новим методом. Досліджуваний

дихав через легеневий автомат акваланга, витрачаючи повітря тільки з балона (на суші ніс закривали затискачем). Через фіксовані проміжки часу знімали показання тиску по зразковому манометру. Хвилинний об'єм визначали за формулою:

$$V_m = \frac{(P_1 - P_2) V_0}{t_2 - t_1} \quad \text{де } P_1 — \text{тиск у балоні в момент часу } t_1; \quad P_2 — \text{тиск у балоні в момент часу } t_2; \quad V_0 — \text{об'єм балона в літрах.}$$

Забір проб повітря провадився під водою у спеціально сконструйований гумовий мішок з патрубком, який міг з'єднуватись з легеневим автоматом акваланга і газовою піпеткою.

Виконання аквалангістами комплексу робіт по обслуговуванню підводної бурильної установки і підводному бурінню, пов'язаних з певними фізичними зусиллями і деяким напруженням діяльності аналізаторних систем організму в умовах більш щільного, ніж повітря, середовища, що має відповідну охолоджувальну дію, гідроневагомості й інших факторів, викликало у них істотні зрушения в показниках всіх функцій організму. Ступінь вираженості цих змін залежав від зовнішніх умов на робочому місці, характеру виконуваних трудових операцій. Зміни різних функцій організму в процесі трудової діяльності були виражені різною мірою. Тому результати досліджень, проведених під водою, викладаються в порівнянні з тим, що спостерігалось при виконанні аквалангістами аналогічної роботи на суші.

Дослідження стану фізіологічних функцій у бурильників перед роботою дозволило встановити, що в осіб, які були одягнені в гідрокостюми, виявилось деяке збільшення показників фізіологічних функцій.

Відомості про величину зрушень різних фізіологічних функцій наведені в табл. 1. Це, як видно, пов'язано з певними фізичними зусиллями, витраченими при одяганні гідрокостюма, впливом «нагрівальної» дії невентилюваного підодягового простору гідрокостюма, а також, можливо, зумовлюється емоціональним напруженням, яке має місце перед зануренням у воду та умовнорефлекторною перебудовою всіх функцій до наступного перебування організму у водному середовищі.

Таблиця 1
Показники фізіологічних функцій бурильників перед початком роботи на березі
(середні величини)

Показники фізіологічних функцій	У осіб, одягнених в легкий одяг	У осіб, одягнених у гідрокостюми	Приріст в %
Частота пульсу (за хв)	76	92	21,05
Частота дихання (за хв)	15	15	—
Хвилинний об'єм дихання (л)	10,1	15,8	56,44
Споживання кисню (мл/хв)	359,2	599	66,76
Виділення вуглекислоти (мл/хв)	303,3	491	61,89
Енерговитрати (ккал/хв)	1,891	2,880	52,3

Занурення у воду, пересування до місця роботи і перебування у воді у стані відносного спокою на робочому місці у всіх бурильників сприяло розвиткові зрушень у досліджуваних показниках фізіологічних функцій.

Істотні зміни спостерігалися при 20-хвилинній роботі під водою. Характеристика змін досліджуваних функцій в зазначеніх станах представлена в табл. 2.

Виконання трудових операцій в умовах гідроневагомості характеризувалося деякими особливостями порівняно із звичайними для людини умовами. Значно уповільнювався темп рухів, маніпуляції з інструментами були плавними, неквапливими. Відносно безопорне середовище погіршувало якість виконання окремих робіт, пов'язаних із статичними зусиллями, відзначались різноспрямовані рухи об'єкта

Таблиця 2

Показники фізіологічних функцій бурильників при підводному бурінні (середні величини)

Показники фізіологічних функцій	Відносний спокій		20-ти хвилинне навантаження		Відношеннок після роботи на суші та на п'ятнадцяти хвилинні													
	на суші	у воді	приrost, % на суші	у воді	приrost, %	після виходу на суші		після виходу на суші		після роботи на суші								
						7	15	7	15	7	15							
Частота дихання (за 1 хв)	15	12	-20	22	+9,1	12	9	15	11	+25	+22,2	15	11	19	15	-26,7	-36,4	
Хвилинний об'єм дихання (л)	15,8	43,4	+174,7	32,1	43,6	+32,7	35,4	33,6	20,8	17,2	-41,2	-48,8	20,8	17,2	16,6	10,2	+20,2	+40,7
Споживання кисню (мл/хв)	599	1411	+135,6	1519	1668	+9,8	1122	1323	779	588	-30,6	-55,5	779	588	629	464	+19,25	+21,1
Виділення вуглеводноти (мл/хв)	491	996	+102,8	1214	1393	+14,7	939	911	588	503	-37,4	-44,8	588	503	572	329	+2,7	+34,6
Витрати енергії (ккал/хв)	2,880	6,571	+128,1	7,273	8,076	+11	5,437	6,166	3,676	2,868	-32,4	-53,5	3,676	2,868	2,929	2,401	+20,3	+14,5
Частота пульсу (уд. за хв)	—	—	—	—	—	—	—	—	81	76	—	—	81	76	90	86	-11,1	-13,2
П р и м і т к а.	Розрахунок приросту на всіх етапах провадився відносно суші (100%), а після роботи у воді — відносно води (100%).																	

праці і тіла людини. Однак висотах полегшувалось. Відомо, мала місце тенденція, також утруднювали перевід гідростатичним осьливих не завдавав.

Характер дихальних рефлексів при трудовій дії з водою в основному відповідає одержаним під час роботи. При значних напруженнях на ваги, робота свердлом дихання частішало до 25-30%. Глибина дихальних рефлексів як у більший, так і в ході спостерігалася тенденція зменшення амплітуди їх при роботі. Характеристика дихання на етапах експерименту представлена на рисунку.

Спостереження за дослідженнями показників у період 15-хвилинного відпочинку під водою на роботі показало, що за цей час знижали величину доробочого лінійний об'єм дихання, кисню, виділення вуглеводноти знижились, однак показники в два-три рази знижували доробочий рівень дослідження проявлялися охолодження.

Необхідно спеціально звернути увагу на наприкінці 15-хвилинного відпочинку під водою споживання кисню, яке перебувало рівні. Отже, існували перебігнення кисневої заболеваності організму при наданні будинкового буріння під водою триваючими.

Зміни дихання у робітника Г. під водою під час будинкового буріння

I — спокій на суші (четверта хвилина робочому місці під водою (третя хвилина); 4—5 — спокій під водою після 15-ї хвилини); 6—7 — спокій на суші під водою (перша і 15-а хвилина).

Після виходу з води спостерігалось дальнє зменшення дихання і кровообігу (також досліджені показники поведінки функцій під час роботи під водою, з по-

праці і тіла людини. Однак пересування і виконання робіт на різних висотах полегшувалось. Відзначена нестійкість пози робітника у спокої, мала місце тенденція до «перевертання». Ласті, а іноді і фал, також утруднювали пересування, хоч гідрокостюмом осobilivих незручностей не завдавав.

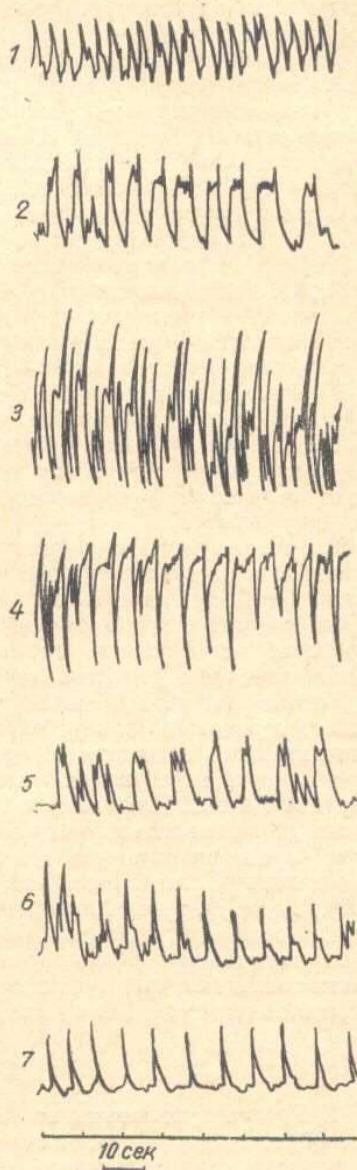
Характер дихальних рухів у аквалангістів при трудовій діяльності під водою в основному відповідав даним, одержаним під час роботи на суші. При значних напруженнях (переміщення ваги, робота свердлом, молотком) дихання частішало до 25—30 за хвилину. Глибина дихальних рухів коливалася як у більший, так і в менший бік, хоч спостерігалася тенденція до зменшення амплітуди їх при роботі під водою. Характеристика дихання бурильника на етапах експерименту представлена на рисунку.

Спостереження за відновленням досліджуваних показників у робітників у період 15-хвилинного відпочинку після роботи під водою на робочому місці показало, що за цей час вони не досягали величин доробочого стану. Хвилинний об'єм дихання, споживання кисню, виділення вуглекислоти і енерговитрати знижились, однак їх абсолютно показники в два-три рази перевищували доробочий рівень. У цей час досліджені проявляли ознаки перехолодження.

Необхідно спеціально відзначити, що наприкінці 15-хвилинного відпочинку під водою споживання кисню у всіх бурильників перебувало на високому рівні. Отже, існували передумови для нарощання кисневої заборгованості в організмі при наданні бурильнику відпочинку під водою тривалістю 15 хв.

Зміни дихання у робітника Г. на етапах підводного буріння.

1 — спокій на суші (четверта хвилина); 2 — спокій на робочому місці під водою (третя хвилина); 3 — буріння; 4—5 — спокій під водою після роботи (перша і 15-а хвилина); 6—7 — спокій на суші після виходу з води (перша і 15-а хвилина).

Після виходу з води під час відпочинку на березі у досліджуваних спостерігалось дальнє зниження і нормалізація показників газообміну, дихання і кровообігу (табл. 2). Через 15 хв перебування на суші досліджувані показники повернулися до вихідних. Порівнюючи стан фізіологічних функцій під час відпочинку у бурильників, які виконували роботу під водою, з показниками цих же функцій контрольної групи

бурильників, які працювали на суші, можна відзначити, що після роботи під водою більш тривалий час зберігається підвищена витрата енергії. Це, очевидно, пов'язано з додатковою витратою енергії, яка йде на відшкодування тепловитрат організму в період 60-хвилинного перебування у воді.

Характеризуючи терморегуляцію аквалангістів, які працювали під водою, можна відзначити, що у всіх бурильників відзначалось значне зниження температури порожнин рота порівняно з її величиною до початку роботи під водою. До роботи під водою температура під язиком у середньому становила 36,4, а після виконання трудових операцій у воді — 35,5° С. У контрольній групі бурильників, які працювали на суші, температура під язиком після роботи, навпаки, підвищувалась на 0,2° С (до роботи 36,4, після — 36,6° С).

Робота по обслуговуванню бурильної установки як на поверхні, так і під водою викликала у бурильників не тільки зміни вегетативних функцій і терморегуляції, але й зрушень у стані м'язового апарату. Відзначено зменшення м'язової сили на 10—15 кг і витривалості до статичного зусилля на 10—15 сек у більшості робітників.

Характеристика функцій організму, одержана в результаті обслідування бурильників до роботи, дозволяє сказати, що вже у цей період діяльність досліджуваних систем у них здійснювалася на досить високому рівні. Це свідчить про те, що вже перед початком роботи під водою розвивалась умовнорефлекторна перебудова усіх функцій на наступну роботу.

Значення умовнорефлекторної перебудови функцій організму на високий рівень діяльності, що наближається до робочого, розкрито в працях багатьох радянських і зарубіжних учених [1, 5, 7, 10, 13]. Передробоче посилення фізіологічних процесів є умовнорефлекторною основою перебудови функцій організму, спрямованої на більш сприятливе їх здійснення під час самої роботи.

Аналіз результатів дослідження фізіологічних функцій в умовах водного середовища вказує на виразні зміни з боку всього організму, величина яких залежала від характеру діяльності робітника. У цих умовах навіть перебування у воді приводить до істотних зрушень, трудова діяльність їх посилює, а 15-хвилинний відпочинок у воді не приводить до відновлення показника фізіологічних функцій. Тяжкість підводної праці визначається не тільки ступенем конкретного фізичного навантаження, але й складною умовнорефлекторною діяльністю організму. Крім безпосереднього робочого завдання, бурильникові доводиться постійно контролювати положення свого тіла в просторі, стежити за нормальним функціонуванням дихальної апаратури, підстраховувати помічника, орієнтуватись у часі перебування під водою, граничній глибині занурення тощо.

Висновки

1. Робота бурильника на підводній бурильній установці в умовах низької температури навколошнього середовища викликає значні зміни в діяльності серцево-судинної системи, дихального апарату і терморегуляторних механізмів. Виконання її пов'язане з витратами енергії організмом робітників. Трудові операції виявляються більш важкими, ніж аналогічна робота в нормальних умовах на поверхні.

2. Відсутність повного відновлення фізіологічних функцій у бурильників у період регламентованого 15-хвилинного відпочинку пов'язана з важкістю виконуваної роботи в незвичайних для людини умовах водного середовища.

3. Для полегшення ливих умов на робочому шення питомої ваги фінадійні засоби захисту (пористої гуми, з підігрівом пінів риску при перебуванні апаратура, наявність підвання і з'язку).

1. Витте Н. К.—Тепловой
2. Гуревич М. І., Головтович М. А., Квітітусь В. В.—Фізіол. журн.
3. Іванов А., Талышев
4. Зальцман Г. Л.—Физ. Л., 1961.
5. Крестовников А. Н.—
6. Куманичкін С. Д.—В
7. Маршак М. Е.—В сб.
8. Мясников А. П.—Мед.
9. Міллар Дж.—В кн.
10. Ольянська Р. П.—Ко
11. Саллен А.—В сб.: Труд
12. Divers rack up new 600 ft
13. Galletti P.—Helv. physi
14. Kelland N.—Explorat. R
15. Russo E., Arzenzo E-

CHANGE OF IN AQUA

S. A. Гуляр, Р. М.
А. А.

Department of Lab
and

The state of respiration, b
muscular apparatus were studi
period, during work and after it.

When working under wate
depends on the character of wor
is evaluated as very laborious or

рола
та
ого
під
їнє
до
зин
цій
на
всь
лі
од
ко
під
на
на
в
д
ю
ве
ах
у,
их
у-
н-
го
за
о-
ий

3. Для полегшення праці робітника необхідне створення сприятливих умов на робочому місці, максимальна механізація праці і зменшення питомої ваги фізичної праці. Доцільно застосовувати більш надійні засоби захисту організму від холоду (гідрокостюми з мікропристої гуми, з підігрівом тощо). Необхідно звести до мінімуму ступінь риску при перебуванні людини під водою (досконала дихальна апаратура, наявність підводних сховищ, індивідуальних засобів рятування і зв'язку).

Література

1. Витте Н. К.—Тепловой обмен у человека и его гигиенич. знач. К., 1956.
2. Гуревич М. И., Голов Д. О., Ільчевич М. В., Козак В. А., Кондратович М. А., Квітницький М. Е., Мартиненко А. Г., Братусь В. В.—Фізiol. журн. АН УРСР, 1962, 7, 3, 309.
3. Иванов А., Тышев Ф.—Спортсмен-подводник, 1968, 19, 20.
4. Зальцман Г. Л.—Физиол. основы пребывания человека под повышен. давл., Л., 1961.
5. Крестовников А. Н.—Физиол. человека, М., 1954.
6. Куманиччин С. Д.—Военно-мед. журн., 1960, 11, 77.
7. Маршак М. Е.—В сб.: Труды IV Всес. съезда физиологов, 1930, 147.
8. Мясников А. П.—Мед. обеспеч. легководолазов и аквалангистов, Л., 1961.
9. Миллер Дж.—В кн.: Подводная лаборатория «Силаб-2», Л., 1968, 144.
10. Ольянская Р. П.—Кора головного мозга и газообмен, М., 1950.
11. Саллен А.—В сб.: Труды I Междунар. конгр. по разраб. морских нефтяных месторожд., М., 1967, 100.
12. Divers rack up new 600 ft wellhead job—Oil and Gas J., 1967, August, 28.
13. Galletti P.—Helv. physiol et pharmacol., 1959, 17, 1.
14. Kelland N.—Explorat. Rev., 1965, 6, 32.
15. Russo E., Arrienzo E.—Folia med., 1960, 43, 11, 1117.

Надійшла до редакції
20.VII 1969 р.

CHANGE OF SOME PHYSIOLOGICAL FUNCTIONS IN AQUALUNG SWIMMERS-DRILLERS

S. A. Gulyag, P. M. Kazakov, Yu. M. Barats, V. I. Pesok,
A. A. Ivanin, V. G. Rudenko

*Department of Labour Physiology, Institute of Labour Hygiene
and Professional Diseases, Donetsk*

Summary

The state of respiration, blood circulation, thermoregulation, charges of energy and muscular apparatus were studied in eight aqualung swimmers-drillers at the starting period, during work and after it.

When working under water some shifts occur in the organism, the degree of which depends on the character of work and labour conditions. The work of underwater drillers is evaluated as very laborious one.